

ПРЕСТАНАК РАДНОГ ОДНОСА ПРОТИВ ВОЉЕ ЗАПОСЛЕНОГ

Законодавац је овлашћен да својим прописом утврди начин и услове под којима запосленима може престати радни однос против њихове воље

Из образложења: Уставни суд није прихватио иницијативу за покретање поступка за утврђивање неуставности члана 97. тачка 2. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 70/01 и 73/01). Одредбом члана 97. тачка 2. Закона о раду прописано је да запосленом престаје радни однос кад наврши 65 година и најмање 15 година стажа осигурања, ако се послодавац и запослени другачије не споразумеју. Према члану 35. став 3. Устава Републике Србије, запосленима може престати радни однос против њихове воље, под условима и на начин утврђен законом и колективним уговором. Полазећи од наведене одредбе Устава, Уставни суд је оценио да је законодавац био Уставом овлашћен да својим прописом утврди начин и услове под којима запосленима може престати радни однос против њихове воље. Наводи подносиоца представке да се оспореним законским решењем запослени доводе у неравноправан положај са аспекта члана 13. Устава, нису по оцени Суда основани, имајући у виду да прописан изузетак од правила да запосленом престаје радни однос кад наврши одређене године живота и стажа осигурања, не значи самовољу послодаваца приликом одлучивања да ли ће запослени остати у радном односу, већ представља законску могућност чија реализација зависи искључиво од постигнутог споразума послодавца и запосленог.

(Решење Уставног суда Републике Србије, У- бр. 135/02 од 6. 2. 2003.)